

EKSPROPRIATION AF DEL AF EJENDOM

Vejdirektoratet har behandlet en klage af 13. juli 2012 fra Advokaten på vegne af klager, G vej 51, over Kommunens ekspropriationsbeslutning af 25. juni 2012 om ekspropriation af en del af deres ejendom, matr. nr. x og x.

Vores afgørelse

Kommunens ekspropriationsafgørelse af 25. juni 2012 er ikke lovlig.

Ekspropriationen opfylder ikke det forvaltningsretlige princip om nødvendighed, fordi den oprindelige ekspropriation, som kommunens nye afgørelse er et supplement til, ikke er gennemført korrekt.

Vi skal derfor bede kommunen om at tilbagekalde afgørelsen af 25. juni 2012.

Baggrund

Kommunen traf den 14. september 2010 afgørelse om ekspropriation af arealer langs D vej og G vej med henblik på at etablere en cykelsti.

Kommunens afgørelse omfattede en række ejendomme herunder matr. nr. x og x.

Afgørelsen af 14. september 2010 blev påklaget af ejeren af matr. nr. x.

Vejdirektoratet tilsidesatte den 22. februar 2012¹ ekspropriationsafgørelsen, fordi Natur- og Miljøklagenævnet i afgørelse af 1. februar 2012 pålagde kommunen at udarbejde en ny VVM-redegørelse.

Vores begrundelse for at hjemvise ekspropriationsbeslutningen var, at vi ikke kunne udelukke, at en korrekt miljøvurdering kunne føre til et andet udfald for ekspropriationen.

I brev af 28. marts 2012 oplyste vi kommunen om, at vores hjemvisning af ekspropriationsafgørelsen havde betydning for hele den strækning, som kommunens afgørelse af 14. september 2012 vedrørte, og dermed for samtlige ekspropriationer på strækningen og ikke kun havde betydning for den konkrete klager – ejeren af ejendommen G vej 33.

Kommunen besluttede i sin nye afgørelse af 25. juni 2012 at foretage yderligere ekspropriation af blandt andet en del af matr. nr. x og x med henblik på at sikre afvanding fra cykelstien, som afgørelsen af 14. september 2010 vedrørte.

Kommunen har i udtalelse af 7. september 2012 skrevet, at vi i afgørelsen af 14. september 2010 kun traf afgørelse om hjemvisning for så vidt angår G vej 33, fordi vi dels afviste 3 klager om erstatning dels ikke gjorde særskilt opmærksom på, at vi opfattede klagen fra ejeren af G vej 33 som en klage fra samtlige ekspropriationsbeslutninger.

¹ J.nr. 10/13054

Hvad Vejdirektoratet kan tage stilling til

Vi kan tage stilling til klager over en ekspropriation og i den forbindelse helt eller delvist ophæve kommunens² beslutning om ekspropriation fra en ejendom. Det fremgår af vejlovens³ § 4, stk. 2.

Det betyder, at vi kan vurdere, om kommunen i forbindelse med sådan en afgørelse har fulgt vejlovens, forvaltningslovens⁴ og almindelige uskrevne forvaltningsretlige regler. Men vi kan ikke tage stilling til, om kommunen har iagttaget god forvaltningsskik.

Vejlovens bestemmelser

Det er kommunen, der beslutter, om en ekspropriation skal ske, jf. vejlovens § 49, stk. 1.

Reglerne om, i hvilke tilfælde, der kan ske ekspropriation, fremgår af vejlovens § 43.

Ekspropriation kan efter denne bestemmelse blandt andet ske til offentlige vej- og stianlæg, når almenvellet kræver det.

Vores vurdering

Omfanget af vores afgørelse af 22. februar 2012

Indledningsvis skal vi henvise til vores brev af 28. marts 2012, hvor vi redegør for, at vores afgørelse om hjemvisning vedrører hele strækningen, som vedrørende anlægget af cykelsti, der ønskes anlagt. For god ordens skyld vedlægger vi kopi af dette brev.

Det fremgår blandt andet af ovennævnte brev, at:

Natur- og Miljøklagenævnet har den 1. februar 2012 ophævet Kommunens afgørelse af 31. maj 2010 om, at der ikke er VVM-pligt for etablering af en cykelsti. Nævnet har på den baggrund hjemvist sagen til fornyet behandling i kommunen med henblik på udarbejdelse af en ny VVM-screening.

I sin afgørelse har klagenævnet lagt til grund, at kommunens screening af anlægget var mangelfuld.

For at en ekspropriation er lovlig skal kommunen sørge for, at samtlige tilladelser, der er nødvendige for at kunne gennemføre ekspropriationen, foreligger.

Det er således kommunens ansvar, at den har undersøgt om samtlige tilladelser eller bindende forhåndsgodkendelser er meddelt på tidspunktet for kommunens afgørelse.

Kommunens ekspropriationsbeslutning af 14. september 2010 lider således af en tilblivelsesmangel, der gælder for hele strækningen.

Den hjemviste afgørelses betydning for kommunens afgørelse af 25. juni 2012

For at en myndighed kan foretage en lovlig ekspropriation, er det, jf. vejlovens § 43, stk. 1, en forudsætning, at hensynet til almenvellet er opfyldt.

² Vejbestyrelsen, jf. vejlovens § 2, stk. 5 og 6

³ Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1048 af 3. november 2011

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007.

I forbindelse med en ekspropriation skal myndigheden endvidere påse, at indgrebet er nødvendigt både af hensyn til almenvellet, men også tidsmæssigt.

Det betyder, at der skal være en vis aktualitet forbundet med ekspropriationen, og gennemførelsen af det der eksproprieres til.

Kommunens ekspropriation af 25. juni 2012 er truffet som supplement til den tidligere ekspropriation af 14. september 2010.

I denne sag fastholder vi, som nævnt ovenfor, at konsekvensen af Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 1. februar 2012 er, at ekspropriationen af 14. september 2010 ikke er lovlig for hele den strækning, som afgørelsen vedrører, fordi kommunens ekspropriation lider af en tilblivelsesmangel.

Dette betyder, at kommunen må gennemføre en ny ekspropriationsprocedure for hele strækningen.

Konsekvensen af den manglende lovlige ekspropriation til anlæg af cykelstien er, at ekspropriationen til etablering af afvandingsanlæg ikke er nødvendig og derfor ikke lovlig.

Konklusion

Kommunens ekspropriationsafgørelse af 25. juni 2012 er ikke lovlig.

Ekspropriationen opfylder ikke det forvaltningsretlige princip om nødvendighed, fordi den oprindelige ekspropriation, som kommunens nye afgørelse er et supplement til, ikke er gennemført korrekt.

